И тъй ето съ какво са занимаватъ ангелытѣ: славословѭтъ Бога и благодѣтелствꙋватъ на человѣцытѣ. При таквози занѧтіе ангелытѣ, безъ сѫмнѣніе са наслаждаватъ пълно, съвършенно блаженство. Самото имъ вече тꙋй занѧтїе е блаженство: тѣ блаженствꙋватъ, когато славословѭтъ Бога; блаженствꙋватъ, когато благодѣтелствꙋватъ на человѣцытѣ. Като славословѭтъ непрѣстанно Бога, тѣ непрѣстанно Го съзьрцаватъ и слѣдователно непрѣстанно блаженствꙋватъ. Като съзьрцаватъ непрѣстанно Бога, тѣ съ нищо не са отвличатъ, и за тꙋй блаженството имъ е спокойно. Само ный съ грѣховетѣ си имъ докарвамы скърбь, но и тъзи скърбь не може да размѫти безметежното тѣхно спокойствіе: при мысъль-та за безпрѣдѣлното милосьрдіе и Божіе правосѫдіе исчезва въ тѣхъ сѣкакъвъ мракъ и скърбь, и тѣхнытѣ състрадателны сьлзы са прѣобрьщатъ на молитва къмъ Бога за насъ и на съвършенна прѣданность на волѧта Божіѧ.

Не оставѧй, слꙋшателю, безъ вниманіе светытѣ ангелы, безпълтѧнытѣ обитатели на невидимыѧ мїръ, които съ толкозь добры къмъ тебе и отъ които си ты обиколенъ, тъй да речемъ, като отъ въздꙋха. Не оставѧй безъ вниманіе особенно твоѧ